

3 KAZ

Sotva se Kaz objevil ve východní bráně, přivítaly ho bouřlivé ovace. Jesper, který šel v těsném závěsu za ním, se začínal propadat do trudnomyslnosti, aspoň nakolik mohl Kaz soudit.

Všichni se na ně vrhli, křičeli a jásali, Dirix přitom mával nad hlavou Jesperovými revolvéry. Z jednání s Geelsem toho mnoho neviděli, zato hodně slyšeli. A teď halekali: „Burstraat je v plamenech! Gauneři nehasí, co je nepálí!“

„Nemůžu uvěřit, že jen tak stáhnul ocas!“ ušklíbl se Rotty. „Vždyť měl v ruce nabitou pistolí!“

„Řekni, co máš na toho strážníka,“ naléhal Dirix s neskrývanou zvědavostí.

„To nemůže být jen tak něco.“

„Slyšel jsem o chlápku ze Slokeny, co se vždycky vyválí v jablečném sirupu a pak si vezme dvě –“

„Nic ze mě nedostanete,“ utnul jejich řeči Kaz. „Holst se mi ještě může hodit.“

Nálada byla nervózní, všechen ten smích měl příchut' šílenství, jež se dostavuje v blízkosti neštěstí. Někteří čekali boj a stále lačnili po krvi.

Kaz však věděl, že tohle není jediný důvod jejich neklidu, dobře si všiml, že ani jedinkrát nepadlo Big Bolligerovo jméno. Dost je to sebralo – jak zjištění, že je Big Bol zradil, tak způsob, jakým ho za to Kaz potrestal. Pod jejich bujarým pošťuchováním vězel strach. To je dobře. Kaz spolehal na to, že jsou to do jednoho vrahové, zloději a lháři. Jen se musel ujistit, že si nezvyknou lhát jemu.

Poslal dva lidi, aby sledovali Big Bola a přesvědčili se, že vypadne z města, pokud se mu vůbec podaří postavit na nohy. Ostatní se mohli vrátit do Bydla nebo jít do Vraního klubu trochu se pobavit, spláchnout problémy a přitom pustit do světa zprávy o tom, co se v noci stalo. Budou vykládat, co viděli, a zbytek si domyslí, historka se bude šířit dál a s každým dalším vyprávěním bude Krkavec krutější a šílenější. Kaz měl však ještě práci, která rozhodně nepočká, a nejdřív ze všeho musel zamířit do Pátého přístavu.

Jesper mu zastoupil cestu. „Měl jsi mi říct o Big Bolligerovi,“ procedil polohlasem.

„Neříkej mi, jak mám dělat svoji práci, Jesi.“

„Takže si myslíš, že taky nejsem čistý?“

„Kdybych si myslel, že nejsi čistý, ležel bys na burze vedle Big Bola a sbíral svoje vnitřnosti, tak přestaň žvanit.“

Jesper zakroutil hlavou, přitom rukama pohladil revolvéry, které mu Dirix vrátil. To dělal vždycky, když byl rozmrzelý – v pistolích hledal stejnou útěchu jako dítě u milované panenky.

Bylo by tak snadné si ho usmířit. Stačilo, aby mu řekl, že přece dobře ví, že je čistý, a pak mu připomenul, že si ho dneska v noci vybral jako svého jediného sekundanta na jednání, které dost dobře mohlo skončit bojem, kdyby věci nešly hladce, a to je snad samo o sobě dost dobrým důkazem toho, že mu věří. Místo toho však řekl: „Tak jdi, Jespere. Ve Vraním klubu už na tebe čekají žetony. Hraj do rána, nebo dokud tě nepustí štěstí, uvidíš, co z toho přijde dřív.“

Jesper se zamračil, ale v očích mu chtě nechtě lačně zablýskalo.